

Ole Espersen (S):

»Kan ministeren nævne eksempler på, at et ministerium har tilsidesat klare og utvetydige bemærkninger til et lovforslag i forbindelse med en lovs administration?«

Begrundelse

I sin besvarelse af 24. oktober 1986 af spørgsmål nr. S 51 afviser ministeren at indføre efteruddannelse af advokatfuldmægtige under henvisning til en række bemærkninger i en betænkning, der ligger forud for fremsættelsen af forslaget til ændringerne i 1982 af retsplejelovens § 119, stk. 6, om efteruddannelse af advokatfuldmægtige. Det sker på trods af, at det utvetydigt fremgår af de specielle bemærkninger til lovforslagets § 119, stk. 6, at uddannelsen skulle være obligatorisk.

Efter spørgerens opfattelse må lovforslagets bemærkninger, som folketingsflertallet har bygget deres stillingtagen på, have klar forrang frem for indholdet i en teknisk betonet betænkning, som i øvrigt ikke er i modstrid med bemærkningerne til paragraffen.

Svar (7/11 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet er ikke umiddelbart bekendt med tilfælde, hvor et ministerium har tilsidesat klare og utvetydige bemærkninger til et lovforslag i forbindelse med den efterfølgende administration.

Det er i forbindelse med bemyndigelsesbestemmelser i lovforslag almindeligt, at der i bemærkningerne hertil nærmere redegøres for, hvordan bemyndigelsen tænkes anvendt. Det er imidlertid ikke ualmindeligt, at der opstår behov for at fravige en sådan beskrivelse af den påtænkte administration, fordi forholdene – navnlig når der er gået nogen tid efter lovens vedtagelse – har ændret sig eller der er indtrådt omstændigheder, der ikke kunne forudses, da lovforslagets bemærkninger blev udformet. Bemærkningerne til en bemyndigelsesbestemmelse vil normalt ikke være til hinder herfor.

Jeg kan i den forbindelse henvise til bemyndigelsen i § 4 a i dyreværnsloven og bemærkningerne hertil i lovforslaget af 25. oktober 1978 om ændring af lov om værn for dyr. Bemærkningerne til denne bestemmelse

har ikke været til hinder for i flere omgange at ændre de administrative forskrifter for anvendelsen af æglægningsbure.

Som jeg anførte i min besvarelse af spørgsmål nr. S 51, finder jeg, at bestemmelsen i retsplejelovens § 119, stk. 6, og forarbejderne hertil må forstås således, at indførelsen af obligatorisk efteruddannelse må afhænge af, om der skønnes at være et sagligt behov herfor. Jeg gav i den forbindelse udtryk for, at det ville være uheldigt at indføre en sådan uddannelse netop på et tidspunkt, hvor den juridiske kandidatuddannelse er ved at blive omlagt, bl.a. således at de studerende i fremtiden bedre kan indrette deres studium med henblik på et bestemt erhvervsvalg, f.eks. advokaterhvervet.

Finder medlemmer af Folketinget, at der uanset disse forhold er saglig grund til at gennemføre en efteruddannelse nu som en yderligere betingelse for at opnå advokatbeskikkelse, mener jeg, at spørgsmålet bedst kan afklares ved, at de pågældende medlemmer fremsætter et forslag til ændring af retsplejeloven, hvorefter det umiddelbart gøres til en betingelse for at få beskikkelse som advokat, at den juridiske kandidat foruden en praktisk uddannelse har gennemgået en obligatorisk efteruddannelse.

Spm. nr. S 160

Til *industriministeren* (29/10 86) af:

Erling Olsen (S):

»Hvad agter regeringen at gøre for at sikre en væsentlig dansk deltagelse i det civile højteknologiske rumfærgeprogram Hermes?«

Begrundelse

Ifølge dagspressen står de europæiske programmer for rumfærgeprogrammet Hermes nu foran en endelig afgørelse. Det er erhvervspolitisk og forskningspolitisk vigtigt at sikre en væsentlig deltagelse i dette civile højteknologiprogram.

Svar (7/11 86):

Industriministeren (Nils Wilhjelmsen):

Regeringen vil naturligvis, bl.a. i besvarelsenerne af spørgsmål nr. 22 og nr. 25 stillet af Folketingets politisk-økonomiske udvalg i